

UNIREA POPORULUI

Proprietar: IULIU MAIOR junior

ABONAMENTUL PLĂTIT ÎNAINTE:

pe un an 10.000 Lei,
pe o jumătate de an 5000 Lei,
pe trei luni 2500 Lei.

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Director: ION POPU-CĂMPEANU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 168

ABONAMENTELE

incep la 1 Ianuarie, 1 Aprilie,
1 Iulie și 1 Octombrie.

Prețul acestui număr 200 Lei

„Nimic fără Dumnezeu“

de Simion Ion Crișanu

Aceste cuvinte săpate cu litere de foc pe stema țării noastre, arată convingerile și crezul neamului românesc, care în toată istoria sa a avut parte de zbucium amar și durere, dar a trecut peste ele biruitor, pentru că existența i-a fost legată, prin credință, de Dumnezeu cel bun.

Mustește în ele toată cumințenia unui popor încercat și oțelit de împrejurări, toată credința unui neam care a trăit o istorie eroică și legendară. „Nimic fără Dumnezeu“ este convingerea unui popor care s'a născut și a trăit creștin dealungul frământărilor sale istorice, dar care a făcut din credință izvor de tărie și de afirmare națională.

Avea dreptate marele bărbat de stat Mihail Kogălniceanu: „România nu are alt ocrotitor decât pe Dumnezeu și sabia sa“. Și vorbea în el neamul românesc și creștinesc, istoria unui popor pe care nimeni și nimic — nici chiar puhoaiile năvălirilor barbare, — nu l-a putut alunga de pe platurile Daciei fericite.

Acesta a fost crezul înaintașilor strămoși, crez care a nimbătur trecutului nostru cu aureola jertfei, a gloriei și a eroismului și care a făurit România. Erau convingși, moșii și strămoșii noștri că Dumnezeu neamurilor, atunci când ne-a plămădit ființa chemându-ne în zările istoriei, ne-a fixat un destin: să strălucească în lume și mai ales în sectorul latinității dinspre răsărit, puterea, bunătatea și măreția Sa.

Așezați „în calea tuturor răutăților“, cum spune cronicarul, și ținând piept tuturor hoardelor pornite din stepele Astei, ne-am menținut ființa prin credință.

În lumina, mireasma și puterea ei, am luptat, am sângerat și biruit, meritând dela istorie și dela Capul Creștinătății numele de Cavaleri ai Crucii și Atleti ai lui Hristos. Iar bisericuțele de lemn și mănăstirile — mâni împreunate în cucerită rugă, — ridicate după marile biruințe, pe întinsul pământului românesc, sunt o nedesmintită afirmare a destinului nostru de popor latin și creștin.

„Nimic fără Dumnezeu“ este convingerea fiecărui român. În numele acestei

convingeri, Românul când pleacă de-acasă își face cruce zicând „Doamne ajută“. Acest gând și această credință îl stăpânește, când înfige plugul în ogorul cu care s'a înfrățit prin răbdare și trudă, când aruncă în brazdele reavăne, sămânța — nădejdea zilei de mâine, — când trebuie să înfăptuiască ceva greu. Totdeauna pe buzele lui apare rugăciunea credinței și vorba care-i trădează convingerea: „Nimic fără Dumnezeu“.

Nimeni n'a simțit mai aproape pe Dumnezeu decât acest popor dela gurile Dunării, care și-a trăit o parte din istorie prin munți și prin păduri, alungat de năvălitorii fără suflet și fără Dumnezeu.

În ceasuri de restriște când furia păgână îi spulbera până și cenușa din vatră, doar Dumnezeu îi ștergea lacrimile durerii și-i asculta Doina amarului potolit. În bisericuțele de lemn, în fumul de tămâie, în șoapte de ectenii și viers de tropare, Românul s'a înfrățit cu Dumnezeu neamurilor și și-a întărit convingerea în mila, bunătatea și dreptatea Lui. Aicea, sub semnul Răstignitului, el a făcut legătura cu crezul generațiilor care s'au perândat pe scena vieții.

Din lacrimile și sbuciumul istoriei, din chinurile și ruga trecutului, a ieșit crezul care stăpânește sufletul românesc de pretutindeni „Nimic fără Dumnezeu“.

Fără El, nimic decât prăpăd și des-nădejde; nimic decât nedreptate și chin; nimic decât ură și răzbunare.

Cu El pace și dragoste; dor de muncă și putere de jertfă; dreptate și bună înțelegere.

Fiecare român să-și întrebe conștiința dacă e convinsă de acest adevăr, care este crezul neamului său și dacă-l trăește. Altfel ne-ar blestema strămoșii că le-am profanat crezul și amintirea, ne-ar condamna istoria că va trebui să însemneze în paginile ei un apus de soare dureros și trist, ne-ar osândi Dumnezeu care își vede zadarnice nădejdiile legate de noi.

„Nimic fără Dumnezeu“ să ne fie crez și viață!

Conferința de pace

După constături îndelungate, cari au avut loc la Londra, la Moscova și la Paris, în sfârșit, cele patru mari puteri, au ajuns la înțelegere asupra punctelor cari privesc tratatele de pace.

Statelor-Unite ale Americii, după ce și-au câștigat independența, le-a trebuit cinci ani, pentru a putea ajunge la o înțelegere deplină asupra Constituției țării lor.

Celor patru miniștri de afaceri străine a puterilor învingătoare, le-a trebuit zece luni, pentru a putea ajunge la înțelegere asupra tratatelor de pace cu cele cinci țări, cari au luptat alături de Germania: Italia, România, Bulgaria, Ungaria și Finlanda și cari au fost învinse.

Așa, că a făuri pacea, care într'adevăr să dea naștere la pace, nu este lucru ușor.

Tratatelor de pace, așa cum au fost întocmite în constăturile celor patru miniștri de afaceri străine, au fost trimise celor douăzeci și una de națiuni, cari ieau parte la conferința de pace, spre a le cunoaște și a le cerceta mai deaproape.

Conferința de pace se va începe la Paris, în 29 Iulie și va ține două luni.

Pe noi ne interesează mai de aproape, hotărârile tratatului de pace cu țara noastră.

În privința aceasta, ziarul „Adevărul“ din București, dă câte-va informații foarte însemnate și anume:

Granițele țării noastre de către Ungaria, sunt cele dinainte de dictatul dela Viena, iar la Răsărit sunt cele stabilite prin acordul romano-sovietic din 1940 și la Miază-zi, granițele sunt cele hotărâte tot în 1940, în conferința româno-bulgară dela Craiova.

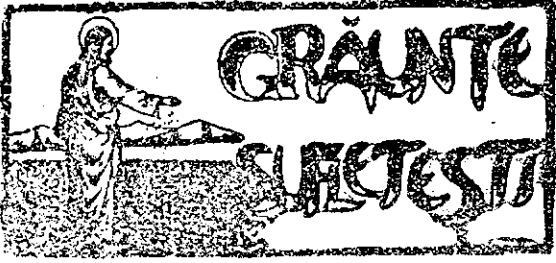
Statele-Unite și Anglia nu cer reparații speciale României, însă bunurile românești, aflate în străinătate toate vor fi confiscate. Statul Român va fi obligat să despăgubească pe cei loviți prin aceste confiscări.

Asemenea au fost hotărâte efectivele armatei, aviației și flotei române. Iar în conferința de pace se vor mai aduce hotărâri asupra comerțului nostru cu alte țări și asupra navigației pe Dunăre.

După încheierea tratatelor de pace, în curs de 90 de zile, armatele aliate vor părăsi țările în cari se află, rămânând doar numai acolo unde trebuie să mai apere anumite puncte de comunicație.

România la conferința păcii

Ziarul, „Drapelul“, oficiosul D-lui Gh. Tătarescu, Ministrul afacerilor străine, publică următoarea știre: „România, ca toate statele ce urmează să semneze tratatele de pace, va fi invitată la conferința de pace, după constituirea acestui înalt for internațional, singurul în drept să facă aceste invitații“.

Intr'o primă Vinere...

Cultul preasfintei Inimi a lui Isus este cât se poate de laudabil. El a fost aprobat de Biserică, dupăcum s'a mai spus aci, și este cât se poate de firesc pentru a favoriza evlavie și a ațita în suflete iubirea dumnezeiască, căci ne amintește binefacerile și iubirea Mântuitorului nostru Isus Hristos față de noi oamenii.

Cultul preasfintei Inimi a lui Isus este foarte răspândit în lumea catolică: regi și țărani de rând, baroni și cerșitori, învățați cu renume mare și muncitori de fabrică, generali de seamă și ostași de rând, bărbați și femei, tineri și bătrâni se întrec în a adora și a propovădui acest cult minunat. Sunt foarte mulți aceia care nu lasă nici odată să treacă prima Vinere din lună fără spovadă și cuminecare în cinstea preasfintei Inimi. Exemplul de mai jos vă va arăta cum știe un bun catolic să se poarte în prima vinere din lună.

Era într'o primă Vinere din lună, seara, când se înfățișă la un preot un tânăr funcționar dela căile ferate franceze, zicându-i: „Părinte, Vă rog să mă iertați că Vă deranjez, mai ales la un ceas cam târziu, însă azi e prima Vinere din lună și aș dori foarte mult să binevoiți a-mă împărtăși cu Trupul Domnului“. — „Cum vrei, fiule, să te împărtășesc acuma seara, îl întrebă preotul? Nu vezi că e noapte?... Ținut ai ajunul de lipsă pentru cuminecare?“ — „Da, Părinte, văd că e târziu, dar încă n'am frânt ajunul; sunt încă nemâncat și nebeut. N'aș putea să mă cuminec? insistă tinărul. — „Bine, dar de ce n'ai venit astă dimineață, la liturghie, să te cumineci?“ îl întrebă din nou preotul. — „Părinte, reluă vorba tinărul, sunt poștar la tren. Trenul mi-a plecat ieri seară și nu s'a întors decât acum câteva minute. Am fost de serviciu o zi și o noapte, neputând părăsi vagonul, pentru a mă duce la sfânta liturghie... De 16 ani încă

n'am lipsit niciodată dela cuminecare din prima Vinere, și n'aș vrea să lipsesc nici azi“. Preotul privind cu multă bunăvoință față de tinărul, îi zise din nou: „Bine fiule, dar n'ai fost ispitit să frângi ajunul, mai ales că azi a fost o zi foarte calduroasă?“ — „Ba da, Părinte, dar ca să scap de ispită, mi-am golit apa din urcior, vărsându-o pe jos“... Văzând preotul credința tinărului, îl duse în biserică și-l împărtăși cu preasfânta taină a Altarului.

Frumoasă pildă a dat acest tinăr funcționar tuturor celor care stau nepăsători în prima Vinere din lună. Pilda lui constituie una din cele mai frumoase predici și prin această predică s'a făcut unul dintre cei mai alesi propovăduitori ai Cultului Preasfintei Inimi.

I. Crâsnic

Pentru pacea lumii

Războiul cu bubuitul de tunuri și zăngănit de arme s'a terminat demult. Totuși pacea încă n'a venit. Porumbelul cu ramura de măslin e încă undeva departe. Lumea dorăște pace, cere pace și încă o pace dreaptă și durabilă pentru toate neamurile pământului.

Pentru ca pacea mult dorită să nu mai întârzie mult, credincioșii din Franța, de la muncitorii din minele de cărbuni și până la ministri și vlădici, s'au hotărât să facă o cruciadă de rugăciuni și să meargă în pelerinaj la vechea și faimoasa catedrală din orașul Vezelay, din apropierea Parisului, din care în anul 1146, adevărat acum opt sute de ani, Sfântul Bernard predicase la cererea Papei Eugen al III-lea, războiul sfânt contra păgânilor. Francezii din toate colțurile țării înaintază spre Vezelay, înălțând rugăciuni spre cer. Cei mai mulți pelerini merg pe jos, făcând cale lungă de mai multe sute de kilometri, prin ploaie, vânt și arșiță. Unii dintre ei poartă câte o cruce grea de lemn în spate, ceea ce te face să înțelegi puterea credinței lor, credință ce e în stare să mute munții.

Cruciada pentru pace a început duminică 21 Iulie și va dura mai multe zile. Ea este prezidată de delegatul Papei. Alături de Francezi, iau parte o mulțime de credincioși și preoți din Belgia, Olanda, Elveția, Luxemburg, Italia și alte țări. Ziarele ne aduc știrea că Anglia, Statele Unite și Canada au trimis chiar și delegații militare. Deasemenea iau parte și o mulțime de diplomați streini.

Noi Românii încă suntem cu sufletul la Vezelay și ne unim rugăciunile cu cele ce se fac acolo, cu gândul ca bunul Dumnezeu să ne trimită cât mai curând pacea după care suspinăm așa de mult.

St. Sihăstreanu

De-ale plugăriei

Adunarea semințelor de legume. Direcțiunea grădinăritului din Ministerul Agriculturii cere tuturor grădinarilor să adune din bună vreme semințe de legume. Cu deosebire să adune semințe de ardei, castraveți, cimbru, dovlecei, fasole, leuștean, mărar, mazăre, pătlăgele roșii, pătlăgele vinete, pepeni, salată, spanac, ceapă, morcovi, pătrungei, sfeclă, țelină, varză.

Fructele din cari se adună semințele să fie mari, frumease și bine coapte.

Adunând semințe de legume acum, vom avea ce semăna la anul viitor.

Repararea și îngrijirea drumurilor. Ministerul comunicațiilor dând o deosebită însemnătate aducerii în bună stare a drumurilor, a făcut mai multe lucrări de reparare a drumurilor și a podurilor. Pentru lucrările din anul acesta a dat suma de 53 miliarde lei. Din această sumă se vor plăti cheltuielile pentru 92 km. de drumuri noi, 125 km. drumuri reparate, 31 poduri de fier și 18 poduri de lemn.

Gărgărițele. Grânele rămase în hambar din alți ani sunt de cele mai multeori mâncate de gărgărițe. De multeori gărgărițele se incubă și în grânele noi, fiind aduse cu sacii de pe la mori, pe unde se găsesc aproape pretutindeni.

Pentru a ne putea scăpa ușor de aceste gănganii stricacioasă, întrebuițăm buruiana numită *ciumăfaie*. Luăm zece buruieni de aceste, în luna August, înainte de treerat și după ce am măturat mai întâi bine hambarele și toată magazia, frecăm toate podelele și pereții cu ciumăfaie. Rămășițele de ciumăfaie le amestecăm cu grăul din grămadă. Toate gărgărițele pier. Sacii în cari bănuim că ar fi gărgărițe, îi punem în pod și punem printre ei frunze de Ciunăfaie și gărgărițele pier.

Acest mijloc de a scăpa de gărgărițe nu cere nici o cheltuială și îl poate folosi ușor oricare plugar.

Starea viilor în anul acesta nu-i prea îmbucurătoare. Din cauza secetei cumplite din anul trecut și a iernei tot secetoase, mulți butuci de vie s'au uscat cu totul. Recolta de struguri e destul de scăzută și dacă va mai ține seceta de acum, recolta poate fi primejduită.

Foia „Unirii Poporului“

Abecedarul

Eram de cinci-șase ani. Doamne, ce jocuri mai trăgeam împreună cu alți copilași, în nisipul cald și argintiu al uliței. Cu câtă nerăbdare așteptam ca nămolul din uliță să se usuce și să se prefacă în nisip în care numai decât ne tăvăleam ca niște găini. Câtă bătaie mai mâncam de la mama care trebuia sa-mi dea în fiecare zi altă cămașă curată. Mai mare bătaie luam când îi spuneam mami: „mamă dragă, nu mă bate, căci eu sunt mic și nu știu ce fac!“ De multe ori chiar carele nu puteau trece de noi cari stăteam în nisip nemișcați, până nu ne alungau oamenii cu sbiciul ori cu vreo joardă.

Trebuie să mai spun că printre alte multe obiceiuri rele aveam și pe acesta de a mă agăța de toate carele ce treceau pe la poarta noastră. Imi plăceau mai ales cele cu cai. Mă agățam de ele și apoi las' dacă nu-mi sărea cămașa cât colo, așa fugeam. De câte ori nu căpătam cu sbiciu câte una de vedeam stele verzi. Alteori, lăsându-mă de car în plină viteză unde nu mă pomeneam deodată zdup! pe burtă cu capul în nisip, vârful nasului jupuit, gura plină de nisip, mă întorceam acasă plângând, unde mă alegeam în

plus cu câteva peste spate, de la mama, cu o „mătușă Safta“ frumos împletită de tata, anume pentru mine și care în repaus se odihnea în cuier. Am rupt-o de atâtea ori și am băgat-o în foc, dar mestecenii din care era făcută „dumneaei“ tot nu s'au terminat; tata își făcea alta nouă care-și făcea serviciul tot pe spatele meu.

Toate însă le uitam când mă tăvăleam în nisipul din uliță.

Tovarăș nedespărțit de joacă imi era Sandu lui Nemeș mai tânăr ca mine cu două zile, cu care par'că eram făcuți amândoi pe același calapod: nu știu dacă există vreo năsbătie pe care noi amândoi să n'o fi făcut.

Și timpul trecea mreu. A venit vremea școlii. La amândoi ne era dragă școala... abia intrați în clasa I-a primară și mă și sfătuia Sandu că: „ce-ar fi să ungem școala cu unsoare și s'o mănânce câinii noaptea și până face alta, noi creștem mari!“ De multe ori, stând la zece metri de mama, o întrebam:

— „Mamă, cât pai este până mergem la școală?“ (însă stufiam terenul înapoi, pe unde aș putea-o tuli la nevoie).

— „Mai este! Nai este! Imediat să te văd cu cartea în mână“. Ah! Când auzeam aceasta, imi venea să înnebunesc. Luam abecedarul în mână și nu de altceva dar... din respect față de „mătușă Safta“, o tuream spre fundul grădinii, unde pitit sub gard mă aștepta Sandu. Puneam abecedarul în iarbă, a-

coperindu-l cu frunze de nuc, săream amândoi pârleazul și șterge-o în părul lui Șandor.

„Sunt patru zile de când n'am văzut cuibul de cioară din stejarul cel mare... oare o fi scos pui, graurul din răpă?“ imi șoptea Sandu.

Ne-am întors pe la ojină morți de foame. Tot pe la pârleaz am venit în curte.

— „Ce ai învățat Ioane?“

— „Am învățat tot mamă, până la literile de tipar. Măine învăț până unde am ajuns cu domnul învățător!“

În ziua următoare același lucru. Plecașem spre școală, tot prin grădină. În același loc îl întâlnesc pe Sandu. Punem amândoi traista de școală cu abecedarul, tăblița și penarul în iarbă, le acoperim frumos și drumul spre „Pădurice“, un deal în apropierea satului de unde priveam veseli spre curtea școlii la ceilalți elevi cari intrau la ore și ieșeau apoi în pauză. Ce bine ne era nouă care aveam numai pauză. Ne-am jucat noi toate jocurile câte le știam. La ora 12, când au plecat elevii acasă, am coborât și noi pe furiș din Pădurice, fără să mai dăm prin grădină că doar imediat după masă iar trebuia să punem abecedarele pe vechiul loc. Intru în curte ca unul „tobă da carte“.

— „Bună ziua mamă!“

Nici un răspuns. Simțeam ceva, de-aceia am continuat:

Vieata cetățenească

Isvorul democrației

În articolul trecut am văzut că democrație înseamnă conducerea poporului prin popor. Ea este, prin urmare un fel de a ne desfășura viața cetățenească în stat. Din cele spuse atunci reese că democrația este ceva care privește numai viața publică sau politică a unui popor. De aceea și noi am numit-o democrația politică. Tot atunci însă am constatat că tocmai intrucât democrația este un fel de a lua parte al tuturor cetățenilor la viața politică, ea trebuie să-și aibă rădăcina în sufletul fiecărui cetățean. Vom vorbi acum despre această legătură a democrației cu sufletul.

Democrația, fiind un fel de a ne organiza viața cetățenească, isvorește și trebuie să isvoraască din sufletul fiecărui cetățean. Nu ne putem închipui o democrație impusă unui popor; democrația tatdeauna în istorie și oriunde pe întinsul pământului a fost și este însăși dorința eșită din sufletul poporului. De aceea se poate vorbi de o democrație rusească, americană, engleză, franceză ș. a. În toate aceste țări poporul se conduce el prin el, dar fiindcă popoarele ca și oameni, singuratici își au fiecare firea lor proprie, și felul de a se conduce, adecă democrația fiecăruia, deși în linii mari este una și aceeași va avea totuși o arătare deosebită dele unul la altul. Trăind viața cetățenească după regulile democrației, poporul român va trebui să creeze o democrație românească. Ca să ajungem cât mai curând la o democrație românească întreagă și curată trebuie să ne conformăm viața cetățenească unor reguli sau legi morale, adecă legi de îndrumare a vieții sufletești. Aceste legi sunt destul de multe. Noi amintim acum numai cinci, cari sunt mai importante: respectul legii, iubirea deapropelui, răbdarea, iertarea și îngăduința.

Când am vorbit despre egalitate am precizat că nici nu putem râvni decât la e-

— „Mamă dragă, azi, eu și cu Sandu, am știut cei mai bine la școală. Domnul învățător a râs și s'a tot mirat cum știm noi așa de bine și cui semănăm așa de cuminti? Dar... vai! deodată mama imi arată ceva. Simțeam cum fuge pământul de sub mine și cum mă părăsesc puterile. Traista de școală sfârtică, abecedarul de la literile tipărite spre sfârșit, numai sdrențe. Erau victimele purceilor pe care mama i-a slobozit la iarbă în grădină. Imi venea să-i omor, de ce nu mi-au stricat și tăblița care a rămas teafără împreună cu penarul.

Ce cadou am primit de la mama cu „mătușa Safta“ numai eu știu. Seară am primit o porție în plus, dela tata. Cu restul din abecedar pornesc spre păraul lui Șandor, unde-l găsesc cu ochii umflați „de voie bună“ pe Sandu.

— „Și tu plăaaaangi Saaandeee?“

— „Dai și ioooo plaaaangi!“

Din norocire, abecedarul lui Sandu era sfârticat tocmai invers, adică până la literile de tipar, așa că din abecedarul lui și al meu am făcut unul singur și am început a buchisa: o, i, oi; coș, cocoș și așa mai departe.

Era aproape de asfințit. Copiii ieșeau dela școală. Noi însă întârziam. Dormeam duși, în păraul lui Șandor, cu picioarele pe nenorocitul abecedar, visând departe... departe...

Ioan Hila Luca

galitatea în fața legii. Legea, eșită din voința noastră a tuturor, sau din voința reprezentanților noștri, este ceva deasupra noastră a fiecăruia. Ea nu se poate schimba de către voința unuia sau a unora dintre noi, ci tot numai de voința tuturor. Legea este un punct fix după care ne conducem drumul vieții cetățenești. Nerespectarea legii aduce direcții diferite în drumul vieții cetățenești și dacă cetățenii merg în diferite direcții, ciocnirile supărătoare între ei sunt de neînălțurat.

Egalitatea și merge ea pe același drum al vieții cetățenești aduc între cetățeni o unitate, o înfrățire în traiul de toate zilele. Legea sufletească prin care traiul în comun devine un izvor de fericire pentru toți este: *să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși*. Atât de importantă este această lege — și totodată și poruncă dumnezească, — încât dacă oamenii ar fi respectat-o în întregime nu s'ar fi ajuns niciodată ca unii să fie putrezi de bogați, iar alții să moară de foame, și nici războaie n'ar fi fost pe pământ. Fînd vorba de viața cetățenească această lege se potrivește și cetățenilor între ei, dar și neamurilor de oameni din care se formează poporul statului nostru.

Nu putem iubi pe aproapele, dacă nu suntem în stare să răbdăm neputinții ori neștiinței lui. Nu suntem egali între noi în pu-

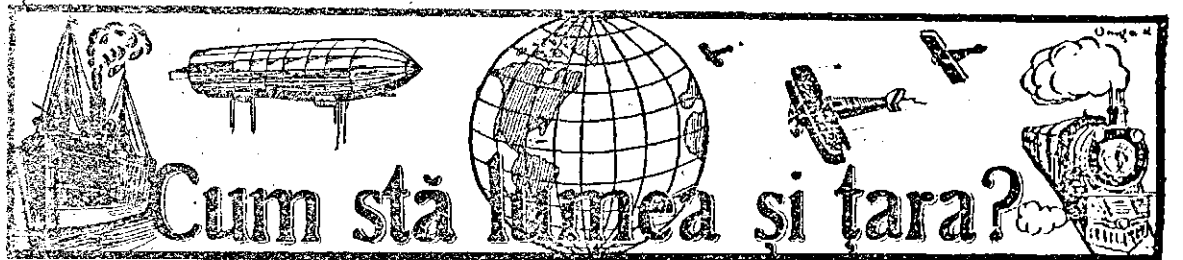
teri și știință, deci ușor putem ajunge ca din cauza neputinței ori neștiinței unuia să suferim toți.

Omul este dat greșelii. Ori cât am vrea să trăim viața în bună înțelegere tot greșim unul față de altul. Greșala unuia să provoace în noi iertare nu răbdare. Ori cum a greșit confratele, cu știința ori cu neștiința, trebuie iertat și lămurit asupra răutății faptei lui.

Toți cetățenii între ei dar mai ales naționalitățile deosebite, după limbă și port, cari trăiesc în statul nostru democratic, trebuie să fie îngăduitori. Fiecare dintre noi are voie să spuie o vorbă, să-și rostască o dorință în ce privește viața statului. Să-l lăsăm pe fiecare să-și spună ce are de spus, chiar dacă după părerea noastră nu ne convine ceea ce spune el, căci doar vorba nimănui nu este lege. Legea trebuie să iasă din voința tuturor și aceasta nu se poate cunoaște decât spunându-și toți părerea.

Trăind zi de zi după aceste legi, în mod sigur, vom întemeia o democrație românească fericitoare pentru noi și îndemnătoare pentru alții. Trăinicia și lungimea vieții democrației se asigură prin alte reguli pe cari le-am putea numi garanțiile democrației. Despre acestea vom vorbi în numărul viitor.

N. Comșa

Legea alegerilor

Legea alegerilor a fost întocmită și sancționată de M. Sa Regele. A și fost publicată în Monitorul oficial din 15 Iulie.

În înțelesul acestei legi, vârsta alegătorilor, bărbați și femei este dela 21 ani, iar a celor aleși dela 25 ani. Numărul deputaților va fi de 405 pe întreagă țara, socotindu-se câte un deputat la fiecare 40.000 locuitori. Deputații vor fi aleși pe 4 ani.

Alegătorii vor vota în județul, unde își au domiciliul și numai la secțiunile de votare unde au fost repartizați. Votarea se va face numai în baza certificatului de alegător.

Pentru alegătorii aflați sub arme și pentru salariații instituțiilor sau a întreprinderilor, se vor putea înființa secțiuni de votare deosebite.

Pentru ca cetătorii noștri să poată cunoaște bine această lege, la viața cetățenească vom face cât de curând talmăcirea ei pe înțelesul tuturor.

Mai puțin de 40 la sută

din ofițeri vor fi trecuți în cadrul disponibil. Pentru aceasta Consiliul superior al Armatei a verificat din nou lista ofițerilor, pe care d. general Vasiliu Râșcanu, ministrul de războiu, a prezentat-o M. Sale Regelui Mihai I pentru semnare. Verificarea listei, a trebuit să se facă, ca o urmare a hotărârii marilor Aliați, cari au stabilit ca armata română, pe timp de pace să aibă un efectiv de 120.000 oameni.

Bilanțul conferinței dela Paris

Printre hotărârile mai însemnate ale celor patru miniștri de externe, în urma unei luni de convorbiri la Paris, se află următoarele:

1. Internaționalizarea portului Triest.
2. Italia va renunța la fostele sale colonii din Africa. O. N. U. va decide asupra soartei acestor colonii, în cazul când „Marii Patru“ nu vor ajunge la înțelegere în această privință în timp de un an.
3. Regiunile Ariga și Tenda, din nordul Italiei vor fi alipite la Franța.
4. Italia va plăti U. R. S. S.-ului reparații în valoare de 25 de milioane lire sterline.
5. Reparațiile ce urmează a fi plătite de Italia Greciei, Bulgariei, Albaniei, Iugoslaviei și Abisinieii vor fi fixate la conferința de pace a celor 21 de națiuni.
6. Toate trupele aliate vor fi retrase din Italia în termen de 90 de zile dela încheierea tratatului de pace cu această țară. Trupele

sovietice vor părăsi Bulgaria în același termen, după ce va fi fost semnat tratatul cu această țară.

7. Cererea făcută din nou de Austria de a i se acorda Tirolul de Sud, a fost respinsă.

8. Arhipelagul Dodecanez (12 insule) va fi alipit la Grecia.

9. S'a realizat un acord principal cu privire la libera navigație pe Dunăre.

Cuvântarea dlui Byrnes

Ministrul de externe al Statelor Unite a făcut, la radio, declarații în legătură cu conferința dela Paris a celor 4 miniștri, care „s'a terminat cu succes“. Pentru a făuri pacea după un război atât de îndelungat trebuie multă răbdare și înțelegere din partea tuturor. „vom stărui pentru a aduce o pace în această lume îmbolnăvită de războiu, pentru a readuce pe soldați la căminul lor și lângă familiile lor și pentru a transforma săbiile noastre în pluguri. Războiul a provocat răni dar noi trebuie să lucrăm pentru a vindeca aceste răni. Noi nu credem într'o pace bazată pe voința răzbunării. Noi credem în dreptate, unitate și iertare. Să avem încredere că vom vindeca rănilor spre a ajunge la pace și să ne rugăm lui Dumnezeu ca el, în bunătațea sa, să aducă pacea în lume“.

John Rockefeller

miliardarul american a sosit la Londra unde va sta câteva zile, apoi va pleca în Franța, Belgia, Germania și Austria. Se crede că el călătorește în Europa pentru a se convinge personal de starea țărilor bătute de războiu pentru a ști cum să răspundă la cererile de ajutor ce i se trimit.

Alte știri externe:

— Dl de Gasperi a format noul guvern italian compus din reprezentanții partidelor democrat-creștin, comunist și socialist.

— 3 500.000 de Chinezii au pierit în timpul celor 8 ani de războiu împotriva Japoniei.

— Albania, Siamul, Mongolia, Afganistanul și Transiordania au cerut să fie admise în O. N. U.

— Banca Internațională de Import și Export a acordat Franței un împrumut de 650 milioane de dolari.

— Mareșalul Tito, al Iugoslaviei, a declarat că țara sa nu primește cele hotărâte de miniștrii de externe ai marilor puteri cu privire la portul Triest.

— Dl de Gasperi, primul ministru italian a declarat că Italia își va apăra drepturile la conferința păcii, cerând mai ales să nu plătească despăgubiri de războiu.

Societatea „Sf. Elena“

Societatea „Sf. Elena“ a doamnelor române unite din București a implinit 25 ani dela înființare. Acest eveniment a fost sărbătorit cu mare solemnitate în ziua Sf. Constantin și Elena.

Dimineața, P. S. S. Episcopul Dr. Vasile Aftenie a slujit și liturgie, înconjurat de un săbor de preoți.

După liturgie s'a ținut ședința solemnă la care au participat P. S. S. Dr. Vasile Aftenie, Rvsm. Titus Malai, Păr. Todericiu, Muntean și Arhimandritul Teodosie Bonteanu, precum și foarte mult și ales public: Uniți și Ortodocși.

Dna Gabriela Banciu-Demetrescu, presidenta societății a deschis ședința, arătând într-o frumoasă cuvântare înfăptuirile acestei societăți, dela început și până azi. Raportul despre activitatea societății la făcut Dna Eugenia Dădărlat, secretara generală, iar darea de seamă despre starea financiară a făcut-o Dna Rusu, casiera Societății. La urmă a vorbit Păr. Todericiu.

În ziua următoare s'a ales un nou comitet, în funcțiile principale fiind alese aceleași persoane cari au fost și în vechiul comitet.

Lâna oilor

Pe lângă carne, lapte și miei, oile ne dau și lână. Din lâna oilor se fabrică torturi și țesături. Firul de lână este moale, subțire și neted, ori creț.

Nu toate oile au acelaș fel de lână. Oile cari trăiesc pe munți cu pământ vâros, au lâna groasă și aspră; acele cari trăiesc pe pământ nisipos au lâna mai moale.

Lâna oilor din țara noastră este de patru feluri:

Lâna cu părul lung, este cea dela oile bărsane;

Lâna cu părul mijlociu, gras și fără crețuri este aceea a oilor țurcane;

Lâna cu părul fin și creț, e lâna oilor țigăi;

Lână fină, crețată și lucioasă, este lâna oilor Spance, cari sunt o încrucișare între oile țigăi și merinos. Această e cea mai bună lână.

Din aceste patru feluri de lână se fabrică la noi stofe, scoarțe, pături și postavuri.

Lâna tunsă de pe oi se spală cu apă caldă, săpun și puțină sodă, pentru a îndepărta grăsimea. Nu e bine să se întrebunțeze apă fierbinte, căci aceasta atacă firul de lână. După ce s'a spălat bine, se limpezește în apă rece. Prin spălare, lâna pierde aproape trei părți din greutatea sa.

Lâna spălată se pune la uscat, apoi se scarmână, se piaptână și se toarce.

Culoarea lânii este albă, brună, roșcată sau neagră. Pentru vopsirea în culori se întrebunțează numai lână albă.

Nu toată lâna de pe o oaie are aceeași valoare. Lâna cea mai bună e cea de pe umeri, gât și de pe coaste.

Lâna oilor se rupe mai greu decât a mieilor, în schimb lâna mieilor este mai fină.

La noi în țară, cel mai vechiu meșteșug este acela de a lucra lâna. Strămoșii noștri își făceau îmbrăcămintea numai din lână.

Nu este femeie în satele noastre, care să nu știe face din lână tot felul de țesături, cari sunt și trainice și călduroase.

Astăzi, când îmbrăcămintea este așa de scumpă, să facem acasă țesături de lână, cu care să ne îmbrăcăm atât noi cât și copiii noștri.

Ion Popu-Câmpeanu

Știrile săptămânii

AVIZ. Direcțiunile școlilor de fete din Institutul Recunoștinții: Liceul teoretic de fete „Sf. Ecaterina“, Școala No-mală de fete „Metropolit Vasile Suciu“ și Liceul Comercial de fete „Regina Păcii“ invită cu toată dragostea pe absolventele acestor școli din toate promoțiile la Sf. Exerciții Spirituale ce se organizează direct pentru ele începând cu seara zilei de 3 August până în 6 August dimineața.

Sf. Exerciții vor fi conduse de Păr. Ieromonah Dr. Iosif Bal.

Găzduirea și întreținerea va fi la Institutul Recunoștinții pe cheltuiala direcțiilor.

Precă Onorați Precți sunt rugați să anunțe pe cele interesate.

A murit Ministrul Sănătății. Profesorul Bagdasar, Ministrul Sănătății a murit în urma unei boli de plămâni. Trupul său a fost ars la crematorul Cenușa din București, după cum i-a fost dorința din urmă.

Școala Urbană de Gospodărie gr I din Blaj, la Crăciunel. În ziua de 16 Iunie 1946, elevele școlii sub conducerea directoarei și profesoarelor au făcut o mică excursie la Crăciunel — Corul elevelor sua conducerea dș. V. Urdă a dat răspunsurile la Sf. Liturgie. — În localul școlii primare în fața unui numeros public elevele au desfășurat un frumos program de cântece și recitări. Dș. directoare S. Comșia printr'un cuvânt de deschidere a arătat programa și importanța școlilor de gospodărie. Programul s'a încheiat cu două interesante lecții practice de specialitate ținute de Dș. Radu, profesoară maestră de bucătărie și Dna E. Barna prof. maestră de spălat. — Poporul a rămas plăcut impresionat.

Din Oravița. Reuniunea Mariană, a comemorat pe aceea care reprezintă idealul femeii „Mama“. — După Iminul regal, executat de elevii gr. cat., Dna protopop Aurelia Nicola a ținut o frumoasă conferință despre „Mama și copilul“. A urmat apoi un program variat, aranjat de Dnele din Reuniune. La declamări și cântări s'au remarcat elevii: L. Codrin, G. Bogdan, G. Sulea, M. Bogdan, M. Sulea, Ghitera, Imbri. D., Băieș Torțolea, Mircea Nicola, M. Vodă, Ursulescu. Serbarea a încheiat-o păr. protopop. Nicola, care mulțumește membrilor pentru frumosul program, iar publicului pentru participare.

Un fenomen ceresc la Târgoviște. Duminecă, în săptămâna trecută, pe la ora 11, la Târgoviște s'a văzut un fenomen ceresc mare și de toată frumusețea. În jurul soarelui a apărut un cerc mare în diferite culori. Se părea că este un adevărat curcubeu. Oamenii l-au privit cu multă mirare, dându-i fel și fel de tâlcuiri.

Grindină mare în județul Fălciu. După seceta și căldurile mari cari au bântuit în vremea din urmă, în săptămâna trecută asupra județului Fălciu s'a abătut o ploaie torențială cu fulgere și trăsnete și cu grindină mare cât ouăle de găină. Au fost nimicite sămănăturile de pe hotarul a lor vre-o două zeci de comune. Au fost ucise multe pasări, oi și porci și au fost descoperite case. Pagubele sunt foarte mari.

Generalul Mihailovici Draja a fost oșandit la moarte și executat în zilele trecute într'o temniță din Belgrad, împreună cu alți 9 tovarăși ai săi.

Arabii și Evreii. Arabii au hotărât să boicoteze toate produsele evreești din Palestina, timp de 6 luni. Arabii care vor cumpăra produse evreești sau vor sprijini ceva evreesc, vor fi trecuți într'o carte neagră.

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 13.837—42.

Noul tarif al abonamentelor de radio este de 120.000 lei anual pentru posturile cu lămpi. Pentru muncitori și funcționari cu un venit net sub 250 mii lunar, abonamentul este de 84.000 Lei anual; pentru țărani care locuiesc la sate 12.000 Lei anual. Pentru galene la orașe este de 24.000 anual, iar la sate 6.000 Lei. Noul abonament începe cu 1 Iulie 1946.

Mitropelia Română Unită — Blaj

Nr. 3562—1946

Catedre și ore vacante

Se publică vacante următoarele catedre și ore dela Școala de Ucenici din Blaj: 1. Catedra de partea literară, 2. Catedra de cunoștințe profesionale, 3. 9 ore cunoștințe profesionale, 5. 4 ore educație morală și muncitorească, 6. 4 ore igienă, 7. 4 ore muzică și 9. 4 ore educație fizică

Cerile, însoțite de acte, se vor înainta Mitropeliei Române Unite din Blaj până în ziua de 31 Iulie 1946.

Petiționarii trebuie să îndeplinească și condițiile cerute de legea specială a școlilor confesionale române unite

— Episcopia Română Unită de Oradea Mare —

Nr. 2380—1946

Concurs

la Catedrele vacante dela Școala Normală Română Unită pentru băieți din Oradea.

În conformitate cu art. 12 din legea care reglementează raportul dintre Școlile confesionale române și Ministerul Educației Naționale Nr. 2799—1929 la Școala Normală Română Unită pentru băieți din Oradea se publică următoarele catedre vacante:

1. Limba franceză, 2. Matematici, 3. Științele agricole, 4. Lucru manual, 5. Caligrafie și desen, 6. Științele naturale, 7. Cânt bisericesc.

Oradea, la 6 Iulie 1946.

Ioan Suciu
Episcop Auxiliar
Vicar general episcopesc

— Episcopia Română Unită de Oradea Mare —

Nr. 2380—1946.

Concurs la catedre vacante

dela Școala Normală Română Unită pentru Fete din Carei.

În conformitate cu articolul din legea specială care reglementează raportul dintre Școlile confesionale române și Ministerul Educației Naționale Nr. 2799—1929 la Școala Normală Română Unită pentru fete din Carei se publică următoarele catedre vacante; ordinului On. Minister Nr 240183—1945:

1. Religie gr.-cat., 2. Limba română I, 3. Limba iatină, 4. Limba franceză, 5. Pedagogie I., 6. Pedagogie II, 7. Matematică, 8. Fizico-chimie cu matematică, 9. Geografie, 10. Istorie, 11. Șt. Agricole, 12. Medicină-medice școlare, 13. Educație fizică, 14. Desen caligrafie, 15. Muzică, 16. Vioară, 17. Lucru, 18. Țesut.

Toate catedrele de mai sus sunt vacante cu data de 1 Sept. 1946, întrucât școala noastră este înființată numai cu data de 1 Sept. 1945.

Oradea, la 6 Iulie 1946

Ioan Suciu
Episcop Auxiliar
Vicar general episcopesc

„HERCULES“

Fabrică de țigle și cărămizi S. A. Târnăveni jud. Tr.-Mică

Domnii membri ai Consiliului de Administrație ai firmei „Hercules“ fabrică de țigle și cărămizi S. A. din Târnăveni, sunt convocați în ședința consiliului de administrație pentru ziua de 18 August 1946 ora 11 a. m. în biroul fabricii din Târnăveni, cu următoarea ordine de zi:

1. Darea de seamă al consiliului de administrație și raportul comitetului de cenzori asupra exercițiului 1945.

2. Aprobarea bilanțului și contului de profit și pierdere și descărcarea cuvenită pentru anul de gestiune 1945.

3. Repartizarea beneficiului.

4. Fixarea retribuțiilor.

5. Ratificarea unor decizii și a unor acte ale direcțiunii.

6. Eventuale propuneri.

Întru cât societatea este controlată de C. A. S. B. I., aceasta ședința a consiliului de administrație ține locul adunării generale ordinare.

Administrator de supraveghere
Președintele consiliului de administrație

ANUNȚ

Caut post de morar, la orice moară de țec din Ardeal. Informațiuni la ziar.